



یادی از همکار فقید مرحوم

حجت الاسلام والمسلمین محمدعلی جعفری

## از خود نمی گفت

مجله پویا که می‌آمد آرام پشت میز تحریریه می‌نشست و ساعت‌ها؛ پژوهش‌ها و نگاه‌های خود را مرور می‌کرد و گاهی هم نوت‌بوکش را به اینترنت وصل و آخرین اخبار سیاسی و فرهنگی را رصد می‌کرد.

در بحث و گفت‌وگو و محوربایی برای مجله اعضا را یاری می‌کرد. گاه به بحث‌وگفتگو پیرامون موضوع مجله می‌پرداخت و در برخی از جلساتی که تحریریه به محضر علامه مصباح می‌رفتند حضور پیدا می‌کرد، فقط به همفکری و همراهی بسنده نمی‌کرد و در برخی از موضوعات مجله دست به قلم می‌شد، مقالات او در مجله پویا جزء مقالات مبنایی و راهبردی بود. شناختی عالمانه از اشخاص و جریان‌ها داشت و اما همواره در نقل اموال و جریان‌شناسی رعایت تقوا می‌کرد، با اینکه آزاده زندان‌های ستم‌شاهی و رزمنده دفاع مقدس و مبلغ خارج از کشور بود از خود نمی‌گفت و بیشتر ترجیح می‌داد با طراحی موضوعی علمی وقت خود و دیگران را پر کند.

مرحوم حجت الاسلام والمسلمین حاج محمد علی جعفری در سال ۱۳۳۰ شمسی در خانواده‌ی اهل علم و فضیلت از سلسله‌ی جلیله‌ی روحانیت چشم به جهان گشود. وی پس از گذراندن تحصیلات ابتدایی و متوسطه و اخذ دیپلم در سال ۱۳۵۱ در رشته‌ی فیزیک در دانشگاه فردوسی مشهد پذیرفته شد؛ اما پس از مدتی از این رشته انصراف داد و به دانشگاه علم و صنعت تهران رفت و در رشته‌ی مکانیک مشغول به تحصیل شد و پس از فراغت از تحصیل به دلیل علاقه‌ی وافری که به معارف اسلامی داشت به حوزه علمیه وارد شد؛ انگیزه مبارزه با رژیم ستم‌شاهی، او را به صف انقلابیون نهضت امام کشاند و سرانجام به دست ساواک دستگیر و شکنجه و به زندان محکوم شد. او در کنار شهیدرجایی، یک سال و سه ماه در زندان، محکومیت خود را گذراند و با پیروزی انقلاب اسلامی، از زندان آزاد گشت. پس از انقلاب و در زمان جنگ تحمیلی در مقاطع گوناگون در جبهه‌های حق علیه باطل حضور یافت و افتخار

رزمندگی را بر کارنامه درخشان مبارزان خود افزود. پس از جنگ تحمیلی و فروپاشی شوروی از سوی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی به عنوان رایزن فرهنگی ایران به تاجیکستان اعزام شد و از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۹ مسئولیت سنگین فرهنگی کشور تازه استقلال یافته‌ی تاجیکستان را بر عهده گرفت. انتشار شمارگان فراوانی از کتب اندیشمندان اسلامی به ویژه شهیدمطهری و با حضور در جلسات و همایش‌های علمی و ادبی، سعی در نزدیک کردن مردم این کشور همزبان با ایران اسلامی کرد، وی پس از بازگشت از کشور تاجیکستان، دروس خارج فقه و اصول در حوزه‌ی علمیه قم را ادامه داد و از محضر بزرگانی همچون: حضرات آیات وحید خراسانی، جوادی آملی، سیدمحمود هاشمی شاهرودی و ... بهره‌های فراوان برد. مرحوم جعفری علاوه بر تدوین یک دوره کامل دروس فقه و اصول آیت‌الله العظمی وحید خراسانی و تدریس سطوح گوناگون حوزه و دانشگاه، مسئولیت راهنمایی و مشاوره‌ی پایان‌نامه‌های فراوانی در حوزه و دانشگاه را نیز بر عهده گرفت و همزمان در گروه سیاسی مؤسسه امام خمینی<sup>ع</sup>، مشغول به تحقیق و پژوهش شد و طلاب و فضلالی جوان را با اندیشه‌های سیاسی امام خمینی<sup>ع</sup> و رهبری معظم انقلاب آشنا ساخت.

او دارای سجایای اخلاقی بسیاری بود، هرگز در مجلسی یا جمعی، از سوابق درخشان خود چه دوران مبارزه‌ی پیش از انقلاب چه پس از آن، سخنی بر زبان نمی‌آورد. او که مقید بود سه وعده نمازهای یومیه را در حرم مطهر حضرت معصومه(سلام الله علیها) به جماعت اقامه کند؛ در همان مکان مقدس نیز به مراجعات مردم پاسخ می‌داد. بسیاری از دوستانش به حق او را کبوتر حرم حضرت فاطمه‌ی معصومه(سلام الله علیها) می‌خواندند. سرانجام این شخصیت علمی و انقلابی در شصت و هفت سالگی در گمنامی و بر اثر بیماری کبد، دعوت حق را لبیک گفت؛ و در جوار مرقد مطهر علی بن جعفر<sup>ع</sup> در شهر قم و در نزدیکی شهیدان هشت سال دفاع مقدس آرام گرفت. روحش شاد و یادش گرامی باد.